

עד יואל פלגי (ימין) ויריד
הייל היטלר + מצנח

נשמע במדרגות קול-צעדים. היה זה בעלה של הגברת הצעירה שחזר מעבודתו במשרד. כאשר נמצא יעקוב פנים אל פנים עם הבעל, ניסה לטעון שהוא טעה בכתובת, אבל האישה ידע את כל הפרשה: אשתו סיפ רה לו הכל עוד לפני שבוע.

הבעל אתו ביעקוב, שעה שאשתו הועיקה את השוטרים; ובשבוע שעבר הובא יעקוב לפני שופט השלום התל-אביבי, חיים ארליך, נאלץ להסביר בדלתיים סגורות, את כל אשר ראה ושמע על פיגמת הרג-נפוליון.

סעד בריחה סוציאלי

לשכת-הסעד של עיריית תל-אביב בסלמה, הייתה אחת הלשכות שהחלקה לעזרה סוצ'אלית מקיימת באזור שיפוטה.

עד לפני כשנה נמצאה לשכת סלמה בכפר סלמה. אולם לאחר כמה מקרי ניפוץ-שמשות שהפכו לאמורעות שגרה, בהם לא יכלה ה'משטרה למצוא פתרון לבעיה הסוציאלי של אנשים חולים ונכים חסרי-לחם, החליטה המפקחת הראשית, ריבה אהרונסון, להעביר לזמן מה את השכה אל בניין לשכת-הסעד של שכונת-התקווה.

אולם עד מהרה נתגלה סוד המחבוא ל'אנשי סלמה, שהחלו מופיעים מדי בוקר בשכונת-התקווה, הקימו צעקות וניפצו זג'גיות. עובדי לשכת-התקווה, שחששו מפני המחזה הבלתי-חינוכי המתרחש לעיני נזקקי שכונת-התקווה, החלו לרמוז לדיירי-המשנה שלהם, כי לא נאה לברוח ממקום עבודה, הציעו לעובדות להתאזר בעזר ולחזור לסלמה. אך העצות הטובות לא מצאו את דרכן ל'אזנים האטומות. אדרבא, לאחר כמה מקרי פגיעה נוספים, פנו עובדי לשכת סלמה אל מנהל המחלקה, ד"ר יעקובסון, בקשה שימצא מקום מחסה חדש, מאחר שהסוד מחבואם כבר נתגלה. המפקחת הראשית של המחלקה הסוציאלי עשתה בינתיים נסיונות לרכו חבר-עובדים חדש ללשכת סלמה, אך גם נסיונה עלה בתוהו.

מחבוא חדש. אמרה אחת מעובדות סלמה: "וכי מה בכוהנו לעשות? כל העזרה שאנו מגישות היא כטיפה בים, משפחה מקבלת כחמש עד חמש-עשרה לירות לחודש — סכום המספיק בקושי לקניית לחם. כל סכום התמיכה החודשי שנמסר לרשות לשכת סלמה אינו עולה על אלף ומאתיים לירות; ואילו הסך הכולל של המשכורות המשולמות (המשך בעמוד 12)

הארץ

אחת ממלקות היופי שלנו (חבר אות).

נחמה שלום, ראשון לציון. דט צפודע, כניס... מכת בחורות. מת סופרנו הכלכלי (חדור).

אברהם צור, צפת.

דור דור ומתי.

3700 טון חיטה מסוריה הגיעו אמש באניה לנמל חיפה (משריב).

צבי פכטר, תל-אביב.

במקום זה תשלח ישראל לזחשק רגים מיס'ינרת.

פעולה עם הנאצים הנה חילול-הקודש! ישב תל על מקומו, שלח מבט מלא שביעות רצון ביריבו, שמואל תמיר. **שאלות קולעות.** תמיר לא נרתע, ה' חל חוקר את פלגי חקירת שתי-וערב, שאל אותו רק שאלות מועטות על קסטנר: "כמה פעמים נפגשת עם קסטנר בתקופת המלחמה?"

"שלוש פעמים."
"הידוע לך על פעילותו בגיסו קלוו?"
"לא."
"הידוע לך פעילותו בווינה ובברלין?"
"לא."

"ועל סמך מה אמרת שכל המאשים את קסטנר בשיתוף פעולה עם הנאצים מחלל את הקודש?"
"על סמך מה ששמעתי מפי ידידיו."

היכן האמת? אחת מנקודות-המוקד של החקירה, הייתה השאלה אם אמנם התמסר פרץ גולדשטיין לידי הגרמנים, או שהוא נא' סר מיד לאחר שביקר אצלו קסטנר. פלגי אישר את גרסת קסטנר, הודה שהוא שיקר בספרו.

כאן התערב השופט בחקירה: "מר פלגי, קרוב לחדאי שהגן האדם היחידי בעולם הי' דע את האמת על מאסרו של גולדשטיין. הי' כן אתה אומר את האמת — כאן או בספרך?" פלגי: "כאן."

המהלומה השניה ניתנה, כאשר שאל תמיר את פלגי אם הוא ביקש מן הגסטאפו תעודה המאשרת שהוא נמצא בשרות הגרמנים. פלגי יצא מגידו, צעק: "זהו שקר נתעב!" תל קפץ על רגליו מזה נמרצות: "תמיר לוקח גיבורים לאומיים ואגדות ו' הורס אותם!"

תמיר השיב בשלחה שעליו להקריב את ה-אגדות למען האמת.

השופט הירשה לתמיר להמשיך בחקירה,

נאשם אורי שרגא
\$ 30000 = 20000 ₪

לצטט קטעים מספרו של פלגי. פלגי האזין לציטוטים, הודה שהוא שיקר.

זרם של וידוים. במשך אותו יום יצאו מפיו של יואל פלגי חידוים נוספים. הוא הודה שהוא הופיע במפקדת-הגסטאפו כנציג-הסוכנות, ברח את הקצינים הגרמנים במועל-ידי מלוה בקריאה: "הייל היטלר!" הוא הודה שנכונותו לשתף פעולה עם הגסט'אפו, במקום לארגן תנועת-התנגדות יהודית, הפכה אותו לבוגד מנקודת-ראות צבאית. הוא הודה שהיהודים שיטפו פעולה עם הנאצים, אף על פי שהיה ביכולתם להתנגד להם.

הפעם שלח תמיר מבט מלא שביעות רצון בתל: אגדת-פלגי נהרסה.

שרידי האגדה הגדולה נהרסו למחרת ה'יום-על-ידי השופט עצמו, שהוסיף לחקור את פלגי בקשר למאסרם של הצנחנים הארצי-ישראליים, פרץ גולדשטיין וחנה שגס. קשה היה לקבוע אם השופט רצה לסיים את המלא'כה בה התחיל תמיר, או רצה לתת לפלגי הודמנות להסביר כמה וכמה נקודות מעורפ'לות. דבר אחד היה ברור: פלגי לא השתמש

שאינו בה מינימום של 35 מנגנים, אינה מסוגלת לערוך קונצרטים לפני קהל. **סדר והארגמוניה.** כיצד לקצץ את התזמורת? הפקיד לא ידע אם עליו למסר את הפסנתרן, הכנרים, או המתופף: לאחר הכל, הוא שאף לסדר ולהארגמוניה. הפתרון בא לו כלאחר-ידי: בתזמורת קול-ישראל היו 22 מנגנים קבועים, 13 זמנים. 13 הבלתי-קבועים היו נאלצים ללכת, בין אם הם תר-פפו, או פרטו על פסנתר — והם הלכו. כך נפתה תזמורת קול-ישראל בירושלים את נשמתה, לאחר 18 שנות קיום. המפעל ה'תרבותי-עממי היחידי, שהיה היפסם בביירה שכוחת-התרבות, נרצח על ידי פקיד, אשר טען כי המאוינים מסוגלים ליהנות גם מ'מוסיקה מוקלטת. אבל אותו פקיד לא ידע שהחזקת ספריית-תקליטים תעלה למדינה יר'תר מ-66 אלף לירות לשנה — במטבע זר.

עיריות פעולה מונעת

בישראל, ארץ-הפלאות, קורה לעתים קרובות שפקיד עירוני, או ממשלתי, שהתקיים במשך שנים רבות על משכורת צנועה ו'התגורר בדירה צנועה לא פחות, הופך פתע בעל לחוליה ממארת.

כדי למנוע מקרים מסוג זה, העלולים לצרף אותה אל הרשימה הארוכה על עיריות יש-ראליות, בהן נתחוללו שעוריות, החליטה עיריית-חיפה לנקוט בפעולה מונעת: חילקה בין 1000 עובדיה שאלונים על מצב רכושם ורכוש הוריהם.

העובדים הבינו את כוונתו החיובית של יו"ם השאלונים, ראש-העיר, אבא חושי שופע המרץ והכשרון האירגוני, השיבו על ה'שאלות במלואן. אולם לאחרונה הופיע בין כתלי הבניין המפואר של עיריית-חיפה שאלון חדש, שנתקבל בצורה אחרת לגמרי, חולל סערה דומה לזאת שנתחוללה בעקבות הדיני-וחשבון האחרון של קניסי בארצות-הברית.

שאלות עדינות. את השאלון החדש חייבים למלא לא העובדים עצמם, אלא מנהלי מחלקותיהם. חלקו הראשון מכיל חמש עשרה קבוצות של שאלות, בנות חמש שאלות כל אחת. חלק זה נוסק בעיקר בהופעתם החיי-צוגית של העובדים וכשרונותיהם הספורטיביים והאמנותיים.

שאלות אלו הינן רגילות למדי; חלקו ה'שני של השאלון מכיל סידרה שלמה של שאלות על ההתנהגות המינית, הלהיטות אחרי-משקאות ותאחת הבצע של העובדים, מעורר בלבם של פקיד-העירייה חשש לפיטורים ה'מיניים.

לעומת זאת רואה מחלקת-המנגנון של ה'עירייה בכל פרשת-השאלון סערה בצלוחית-כי, מסבירה: "השאלות באות לטובת ה'עובדים. אם יש בהם ליקויים, נתקן אותם."

ואכן, נראה כי שאלונים מסוג זה, הנהוגים בערים רבות בעולם ובריטיניה, עשויים להעלות את רמת-העבודה בעירייה, לאפשר לעיריית-חיפה להוסיף ולתפוס חזות מקום בכותרות-העיתונים, יותר מקום בשטח פעו'לות התרבות והפיתוח.

משפט האגדה שנהרסה

כל משפט ההופך לגדול, זקוק גם למקום גדול. על כך היה נשיא בית-הדין המחוזי בירושלים, ד"ר בנימין הלוי, נאלץ לעזוב את אולמו הקטן והנותן, לעבור לאולם סמוך בן-200 מקומות, כדי אפשר לקהל-הסקרנים לחזות בשבוע הששי של משפט גרינוולד-קסטנר (העולם הזה 851 ואילך).

על אף כל זאת, נשאר חלק גדול מן הק'במסורונות בית הצנחנים, הכריז ש'התביעה את יואל (רוח גדולה באה) פלגי, שרידי הצנחנים הארצי-ישראליים שהוצנחו ב'תקופת-המלחמה בהונגריה, במטרה לארגן את התנגדות יהודי-הונגריה לשלטון-הכיבוש ה'נאצי. פלגי הובא לבית המשפט כדי להעיד שקסטנר לא שיתף פעולה עם הנאצים, כטי שטען גרינוולד בעלוננו.

בהדרכת שאלותיו של הקטיגור, אמנון תל, סיפר פלגי על עלילות הצנחנים, הכריז ש'חברו לנשק, פרץ גולדשטיין התמסר לידי הנאצים מרצונו הטוב; אף כי הוא כתב ב'ספרו שהגסטאפו אסרה את גולדשטיין ומן קצר לאחר שביקר קסטנר במקום מחבואו.

בסיום החקירה, כאשר פלגי הודקף מלא קומתו והכריז: "האשמת קסטנר בשיתוף"